

Arrest

nr. 64 591 van 11 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 8 juli 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2011 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van datum 9 juli 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juli 2011 om 10uur15.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEUVILLE, die *loco* advocaat P. LEERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoekster dient op 23 december 2008 een asielaanvraag in. Op 13 november 2009 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 16 februari 2010 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van verzoekster tegen voorgaande beslissing bij arrest nr. 38 809.

1.2 Op 24 februari 2010 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.3 Op 5 juli 2011 wordt verzoekster aangetroffen tijdens illegaal verblijf, waarbij haar een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vasthouding te dien einde wordt betekend. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid betreffende de vordering tegen de beslissing tot vrijheidsberoving

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, is overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) een beslissing tot vasthouding enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing betreffende de vrijheidsberoving.

De exceptie van onbevoegdheid, opgeworpen door de verwerende partij is derhalve gegrond.

Het beroep betreffende dit onderdeel van de bestreden beslissing is onontvankelijk.

3. Over de ontvankelijkheid betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Zij wijst erop dat aan de verzoekende partij reeds een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten dat ondertussen reeds definitief en uitvoerbaar is. Ze meent dan ook dat de vernietiging van de bestreden beslissing geen enkel nut kan opleveren aan de verzoekende partij, zodat deze geen belang heeft bij de huidige vordering.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partij reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op 24 februari 2010. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het eerder bevel

van 24 februari 2010 werd aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door de verzoekende partij. De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 24 februari 2010 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

Aangaande het belang stelt verzoekster ter terechtzitting dat de feitelijke elementen veranderd zijn aangezien zij de intentie heeft een wettelijke samenwoning aan te gaan met haar voorgehouden Belgische partner. Dit betoog doet evenwel geen afbreuk aan hetgeen hiervoor gesteld nu dergelijke intentie niets wijzigt aan de illegale verblijfssituatie van verzoekster en geen enkel recht op verblijf opent.

Huidige vordering is in haar geheel onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER